

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของโฆษณาผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลที่โฆษณาทางโทรทัศน์ และการวิจารณ์ผลิตภัณฑ์ที่โฆษณาทางโทรทัศน์ของผู้ใหญ่ที่มีพฤติกรรมการเลือกซื้ออาหารของเด็ก

สมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 โฆษณาผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลทางโทรทัศนมีผลต่อพฤติกรรมการเลือกซื้ออาหารของเด็ก ภาคหมายพฤติกรรมในแต่ละกลุ่มดังนี้

1.1 กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองที่ 1 คือกลุ่มที่เด็กถูกพยายามตรรกะศูนย์สับโฆษณา เด็กจะเปลี่ยนพฤติกรรมจากการที่ไม่เลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลเป็นเลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลชนิดเดียวกันที่โฆษณาทางโทรทัศน์ที่ใช้ทดลอง และเด็กทั้ง 2 กลุ่มจะเลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลชนิดเดียวกันที่โฆษณาทางโทรทัศน์ที่ใช้ทดลองไม่แตกต่างกัน

1.2 กลุ่มทดลองที่ 2 เป็นเด็กที่เลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลที่โฆษณาทางโทรทัศน์ที่ใช้ทดลองอยู่แล้ว เด็กถูกพยายามตรรกะศูนย์สับโฆษณาจะเลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลชนิดเดียวกันที่โฆษณาทางโทรทัศน์ที่ใช้ทดลองมากกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งเป็นเด็กที่ไม่เลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลชนิดเดียวกันที่โฆษณาทางโทรทัศน์ที่ใช้ทดลอง

1.3 กลุ่มทดลองที่ 2 เป็นเด็กที่เลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลที่โฆษณาทางโทรทัศน์ที่ใช้ทดลองอยู่แล้ว เด็กถูกพยายามตรรกะศูนย์สับโฆษณาจะเลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลชนิดเดียวกันที่โฆษณาทางโทรทัศน์ที่ใช้ทดลองมากกว่ากลุ่มทดลองที่ 1 ซึ่งเป็นเด็กที่ไม่เลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลชนิดเดียวกันที่โฆษณาทางโทรทัศน์ที่ใช้ทดลอง

สมมติฐานที่ 2 การวิจารณ์ผลภัยพิบัติที่โฆษณาทางโทรทัศน์ของผู้ใหญ่เมืองคือ พฤติกรรมการเลือกซื้ออาหารของเด็ก คาดหมายพฤติกรรมในแต่ละกลุ่มดังนี้

2.1 กลุ่มควบคุม คือกลุ่มที่เด็กคุ้นเคยกับการศูนย์สัมภาษณ์ทางโทรทัศน์ที่ใช้ทดลองมากกว่ากลุ่มทดลองที่ 1 ซึ่งเป็นเด็กที่คุ้นเคยกับการศูนย์สัมภาษณ์ และมีการวิจารณ์ผลภัยพิบัติที่โฆษณาทางโทรทัศน์ของผู้ใหญ่

2.2 กลุ่มควบคุม คือกลุ่มที่เด็กคุ้นเคยกับการศูนย์สัมภาษณ์ทางโทรทัศน์ที่มีน้ำตาลชนิดเดียวกับที่โฆษณาทางโทรทัศน์ที่ใช้ทดลองมากกว่ากลุ่มทดลองที่ 2 ซึ่งเป็นเด็กที่คุ้นเคยกับการศูนย์สัมภาษณ์และมีการวิจารณ์ผลภัยพิบัติที่โฆษณาทางโทรทัศน์ของผู้ใหญ่

2.3 กลุ่มทดลองที่ 2 คือกลุ่มที่เด็กคุ้นเคยกับการศูนย์สัมภาษณ์และมีการวิจารณ์ผลภัยพิบัติที่โฆษณาทางโทรทัศน์ของผู้ใหญ่จะเลือกผลภัยพิบัติอาหารที่มีน้ำตาลชนิดเดียวกับที่โฆษณาทางโทรทัศน์ที่ใช้ทดลองมากกว่ากลุ่มทดลองที่ 1 ซึ่งเป็นเด็กที่คุ้นเคยกับการศูนย์สัมภาษณ์และมีการวิจารณ์ผลภัยพิบัติที่โฆษณาทางโทรทัศน์ของผู้ใหญ่

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กอายุระหว่าง 6-8 ปี เฉลี่ยอายุ 7.77 ปี จำนวน 37 คน เด็กชาย 22 คน เด็กหญิง 15 คน กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยม ต้านลมมีนบุรี อำเภอเมืองนบุรี กรุงเทพมหานคร ได้คัดเลือกเด็กจากจำนวน 224 คน โดยการ สัมภาษณ์เดลอน เหลือเด็กจำนวน 210 คน เป็นเด็กที่ชอบรับประทานผลภัยพิบัติอาหารที่มีน้ำตาล และรับประทานผลไม้ได้ ต่อจากนั้นให้เด็ก 210 คนเลือกผลภัยพิบัติอาหารที่มีน้ำตาล 2 ชนิด ทั้งคัน

ผลภัยพิบัติอาหารที่มีน้ำตาลที่นำมาให้เด็กเลือกได้แก่ ช็อกโกแลต สปาเก็ตตี้ โกโก้ฟรุตส์สต็อก ช็อกโกแลต ชาเขียว ชาโคล และกีอง เด็กที่เลือกผลภัยพิบัติอาหารที่มีน้ำตาล 2 ชนิด คงกันมากที่สุดคือ ช็อกโกแลต โกโก้ฟรุตส์สต็อก มีจำนวน 22 คน และเด็กที่ไม่เลือกผลภัยพิบัติอาหารที่มีน้ำตาล 2 ชนิดนี้คงกันมีจำนวน 94 คน คั้งนั้นจึงมีเด็ก 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่เลือกผลภัยพิบัติอาหารที่มีน้ำตาล 2 ชนิดนี้ กับเด็กกลุ่มที่ไม่เลือกผลภัยพิบัติอาหารที่มีน้ำตาล 2 ชนิดนี้ นำเด็กแต่ละกลุ่มมาจับสลากเพื่อเข้ากลุ่มทดลองคั้งนี้

1. กลุ่มควบคุม คือ เด็กที่ไม่เลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลชนิดเดียวกับไข神话ทางโทรทัศน์ที่ใช้ทดลอง จำนวน 13 คน เพศชาย 9 คน เพศหญิง 4 คน
2. กลุ่มทดลองที่ 1 คือ เด็กที่ไม่เลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลชนิดเดียวกับไข神话ทางโทรทัศน์ที่ใช้ทดลอง จำนวน 13 คน เพศชาย 7 คน เพศหญิง 6 คน
3. กลุ่มทดลองที่ 2 คือ เด็กที่เลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลชนิดเดียวกับไข神话ทางโทรทัศน์ที่ใช้ทดลอง จำนวน 11 คน เพศชาย 5 คน เพศหญิง 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องรับโทรทัศน์สี
2. เครื่องเล่นวีดีโอเทป
3. เทปบันทึกภาพ เป็นเทปบันทึกภาพยนต์การถูนสลับไข神话 2 เรื่อง คือ ชูกัส และโกโก้ฟรุตตี้สติก
4. ผลิตภัณฑ์อาหาร มี 2 ประเภท
  - 4.1 ประเภทที่ไข神话ทางโทรทัศน์ คือผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาล 2 ชนิด ไก้แก่ ชูกัสและโกโก้ฟรุตตี้สติก
  - 4.2 ประเภทที่ไม่ได้ไข神话ทางโทรทัศน์
    - 4.2.1 ผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาล 6 ชนิด ไก้แก่ โอลี ก้อง ชอลล์ ชาร์ทมนี สปาตี้ และชาโอดิส
    - 4.2.2 อาหารประเภทผลไม้ 4 ชนิด ไก้แก่ กล้วย ส้ม ละมุน ช็อมพู
5. ห้องทดลอง
- 5.1 ห้องสำรวจให้เด็กดูเทปบันทึกภาพ
- 5.2 ห้องสำรวจให้เด็กเลือกอาหาร

วิธีคำเนินการ

การทดลองกราะทำเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนแรก

ให้จำแนกกลุ่มหัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองที่ 1 เป็นเด็กไม่เลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีนาตาลที่โฆษณาทางโทรทัศน์ที่ใช้ทดลอง และกลุ่มทดลองที่ 2 เป็นเด็กที่เลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีนาตาลที่โฆษณาทางโทรทัศน์ที่ใช้ทดลอง เด็กทั้ง 3 กลุ่มให้คุกกາพยนตร์การรับรู้สัมผัสโฆษณาเป็นเวลา 1 สัปดาห์ ในวันสุดท้ายของสัปดาห์ให้เด็กเลือกอาหารคละ 1 อย่างโดยให้เลือกทีละคน

ขั้นตอนที่ 2

การทดลองเย่งออกเป็น 3 ส่วนการณ์ คือส่วนการณ์ควบคุม เป็นส่วนการณ์เด็กกลุ่มควบคุมคุกกາพยนตร์การรับรู้สัมผัสโฆษณา ส่วนการณ์ทดลองที่ 1 และส่วนการณ์ทดลองที่ 2 เป็นส่วนการณ์เด็กกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 คุกกາพยนตร์การรับรู้สัมผัสโฆษณาและมีการวิจารณ์ผลิตภัณฑ์โฆษณาทางโทรทัศน์ของผู้ใหญ่ หั้ง 3 ส่วนการณ์ให้เด็กเห็นบันทึกภาพเป็นเวลา 1 สัปดาห์ ในวันสุดท้ายของสัปดาห์ให้เด็กเลือกอาหารไก่คละ 1 อย่างโดยให้เลือกทีละคน

การทดลองหั้ง 2 ขั้นตอนนี้ให้ทดลองขั้นตอนละ 1 สัปดาห์ และมีผู้ช่วยผู้จัยเป็นผู้สังเกตและบันทึกพฤติกรรมการเลือกชนิดอาหารของเด็กโดยไม่ให้เด็กรู้ว่า

ติดตามผลการทดลองโดยวัดดูติกรรมการเลือกชนิดอาหารของเด็กอีกครั้งใน 1 สัปดาห์ต่อมา

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ผลของโฆษณาผลิตภัณฑ์อาหารที่มีนาตาลทางโทรทัศน์ที่มีต่อพฤติกรรมการเลือกชนิดอาหารของเด็ก

1.1 หาความถี่ของจำนวนคนที่เลือกชนิดของอาหารในระยะก่อนและหลังการดูโฆษณาผลิตภัณฑ์อาหารที่มีนาตาลของเด็กแต่ละกลุ่ม

- 1.2 วิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลที่โฆษณาทางโทรทัศน์ที่ใช้ทดลองของเด็กกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองที่ 1 โดยวิธี Binomial Test
- 1.3 หากค่าสัดส่วนของการเลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลที่โฆษณาทางโทรทัศน์ที่ใช้ทดลองและชนิดของอาหารที่ไม่ได้โฆษณาทางโทรทัศน์ของเด็กทั้ง 3 กลุ่ม
- 1.4 วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสัดส่วนของการเลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลที่โฆษณาทางโทรทัศน์ที่ใช้ทดลองของเด็กทั้ง 3 กลุ่ม โดยวิธี Arcsine Transformation
- 1.5 เมื่อผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในข้อ 1.4 มีความแตกต่างถึงระดับนัยสำคัญทางสถิติจึงได้ทำการทดสอบรายคู่วิธีของ Marascuilo และ McSweeney
2. วิเคราะห์ผลของการวิจารณ์ผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลที่โฆษณาทางโทรทัศน์ของผู้ใหญ่ที่มีค่าพฤติกรรมการเลือกชนิดอาหารของเด็ก
- 2.1 หากค่าสัดส่วนของการเลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาล และอาหารประเภทผลไม้ของเด็กทั้ง 3 กลุ่ม
- 2.2 แสดงแผนภูมิเปรียบเทียบสัดส่วนของการเลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลของเด็กที่เข้ารับการทดลองในแต่ละกลุ่ม ก่อนและหลังการให้การวิจารณ์
- 2.3 วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสัดส่วนของการเลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลของเด็กทั้ง 3 กลุ่ม โดยวิธี Arcsine Transformation
- 2.4 เมื่อผลการวิเคราะห์ข้อมูลในข้อ 2.3 มีความแตกต่างถึงระดับนัยสำคัญทางสถิติ จึงได้ทดสอบรายคู่วิธีของ Marascuilo และ McSweeney
- 2.5 หากค่าสัดส่วนของการเลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลที่โฆษณาทางโทรทัศน์ที่ใช้ทดลองและชนิดของอาหารที่ไม่ได้โฆษณาทางโทรทัศน์ของเด็กทั้ง 3 กลุ่ม
- 2.6 แสดงแผนภูมิเปรียบเทียบสัดส่วนของการเลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลที่โฆษณาทางโทรทัศน์ของเด็กที่เข้ารับการทดลองในแต่ละกลุ่ม ก่อนและหลังการทดลอง
- 2.7 วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสัดส่วนของการเลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลที่โฆษณาทางโทรทัศน์ของเด็กทั้ง 3 กลุ่ม โดยวิธี Arcsine Transformation
- 2.8 เมื่อผลการวิเคราะห์ข้อมูลในข้อ 2.7 มีความแตกต่างถึงระดับในสำคัญทางสถิติจึงได้ทดสอบรายคู่ คู่วิธีของ Marascuilo และ McSweeney

3. วิเคราะห์ข้อมูลจากระดับความผล

3.1 หากาสัดส่วนของการเลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลและอาหารประเภทผลไม้ ของเด็กทั้ง 3 กลุ่ม

3.2 แสดงแผนภูมิเปรียบเทียบสัดส่วนของการเลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลของเด็กที่เข้ารับการทดลองในแต่ละกลุ่ม ในระดับให้การวิจารณ์และระดับความผล

3.3 วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสัดส่วนของการเลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลของเด็กทั้ง 3 กลุ่ม โดยวิธี Arcsine Transformation

3.4 เมื่อผลการวิเคราะห์ข้อมูลในข้อ 3.3 มีความแตกต่างถึงระดับนัยสำคัญทางสถิติ จึงได้ทดสอบรายคู่ ด้วยวิธีของ Marascuilo และ McSweeney

3.5 หากาสัดส่วนของการเลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลที่ใช้ทางโพรทีนที่ใช้ทดลองและชนิดของอาหารที่ไม่ได้ใช้ทางโพรทีนของเด็กทั้ง 3 กลุ่ม

3.6 แสดงแผนภูมิเปรียบเทียบสัดส่วนของการเลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลที่ใช้ทางโพรทีนที่ใช้ทดลองของเด็กที่เข้ารับการทดลองในแต่ละกลุ่ม ในระดับให้การวิจารณ์และระดับความผล

3.7 วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสัดส่วนของการเลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลที่ใช้ทางโพรทีนที่ใช้ทดลองของเด็กทั้ง 3 กลุ่ม โดยวิธี Arcsine Transformation

ผลการวิจัย

1. ผลของการโฆษณาผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลทางโพรทีนที่มีบทบาทในการเลือกชนิดอาหารของเด็ก

1.1 เด็กในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองที่ 1 นั้น แต่ละกลุ่มนี้พฤติกรรมเลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลชนิดเดียวกับโฆษณาทางโพรทีนที่ใช้ทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเด็กทั้ง 2 กลุ่มเลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลชนิดเดียวกับที่โฆษณาทางโพรทีนที่ใช้ทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2 เด็กในกลุ่มทดลองที่ 2 ภายหลังจากที่ถูกโฆษณาการคุ้นเคยโฆษณาเลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลชนิดเดียวกับที่โฆษณาทางโพรทีนที่ใช้ทดลอง มากกว่ากลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลของการวิจารณ์ผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลที่โฆษณาทางโทรทัศน์ของผู้ใหญ่ที่มีค่า
พุทธิกรรมการเลือกชนิดอาหารของเด็ก

2.1 การเลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาล

2.1.1 เด็กในกลุ่มควบคุม เลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลมากกว่าเด็ก
ที่เข้ารับการทดลองในกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2.1.2 เด็กในกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 เลือกผลิตภัณฑ์อาหาร
ที่มีน้ำตาลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 การเลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลชนิดเดียวกันที่โฆษณาทางโทรทัศน์ที่ใช้
ทดลอง

2.2.1 เด็กในกลุ่มควบคุม เลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลชนิดเดียวกันที่
โฆษณาทางโทรทัศน์ที่ใช้ทดลองมากกว่ากลุ่มทดลองที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.2 เด็กในกลุ่มควบคุมเลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลชนิดเดียวกันที่
โฆษณาทางโทรทัศน์ที่ใช้ทดลองมากกว่าเด็กที่เข้ารับการทดลองในกลุ่มทดลองที่ 2 อย่างไม่มีนัย
สำคัญทางสถิติ

2.2.3 เด็กในกลุ่มทดลองที่ 2 เลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลชนิด
เดียวกันที่โฆษณาทางโทรทัศน์ที่ใช้ทดลองมากกว่าเด็กที่เข้ารับการทดลองในกลุ่มทดลองที่ 1 อย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลในช่วงการติดตามผลพบว่า การเลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาล
ของเด็กทั้ง 3 กลุ่มได้ผลเช่นเดียวกันระหว่างทดลอง สำหรับการเลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาล
ชนิดเดียวกันที่โฆษณาทางโทรทัศน์ที่ใช้ทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ชี้อย่างชัดเจนว่า โฆษณาผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลทาง
โทรทัศน์มีอิทธิพลสูงใจทดสอบพุทธิกรรมการเลือกชนิดอาหารของเด็ก และสามารถลดอิทธิพลໄค์โคล
ให้ครูหรือศูนย์ปกรองอิมายให้เด็กทราบข้อมูลที่ถูกต้องของผลิตภัณฑ์โฆษณาทางโทรทัศน์ทุกครั้ง
ที่มีโอกาสหรือในขณะที่นั่งดูโทรทัศน์รวมกับเด็ก ซึ่งจะช่วยในการตัดสินใจเลือกผลิตภัณฑ์นั้น ๆ ได้
ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้การสอนให้เด็กทราบผลเสียของการรับประทานผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาล

ยังเป็นการช่วยปลูกฝังนิสัยให้เด็กรับประทานอาหารที่ไม่มีอันตรายต่อสุขภาพพื้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยดังนี้

ศึกษาเบรี่ยน เที่ยมคำพูดอิบ้ายของผู้วิจารณ์ที่นำมาใช้ลอกอิทธิพลโฆษณาผลิตภัณฑ์อาหารที่มีน้ำตาลทางโทรทัศน์ ดังต่อไปนี้

2.1 คำพูดอิบ้ายของผู้วิจารณ์เพียงอย่างเดียว เช่น ลูกอมเป็นของหวาน ไม่สมควรรับประทาน เพราะไม่มีประโยชน์ต่อร่างกาย

2.2 คำพูดอิบ้ายที่น่ากลัวของผู้วิจารณ์ เช่น ลูกอมเป็นของหวานและเห็นยวิดีดีฟันได้ง่าย ถ้ารับประทานมาก ๆ จะเป็นสาเหตุของฟันผุ ปวดฟัน

2.3 คำพูดอิบ้ายที่น่ากลัวของผู้วิจารณ์ เช่น เคี้ยวกันข้อ 2.2 และมีภาคฟันผุประกอบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย